

Данило
ЯНЕВСЬКИЙ

Проект
«УКРАЇНА»

30 червня 1941р.,
акція Ярослава Стецька

Харків
«ФОЛІО»
2013

«Диявол починається з піни на губах ангела, який вступив у бій за святу, праведну справу. Все перетворюється на прах — і люди, і системи. Але вічним є дух ненависті в боротьбі за праведну справу. І завдяки йому зло на Землі не має кінця. З того часу, як я це зрозумів, вважаю, що стиль полеміки важливіший предмета полеміки».

*Григорій Померанц, мислитель
(1918—2013)*

Розділ I

ВСТУП

Перші зауваження

30 червня 1941 року.

Події того понеділка у Львові і сьогодні, більш ніж через 70 років, є святковим днем для одних українців, черговою авантюрою для других, залишають байдужими третіх. А таких, за моїми спостереженнями, — абсолютна більшість.

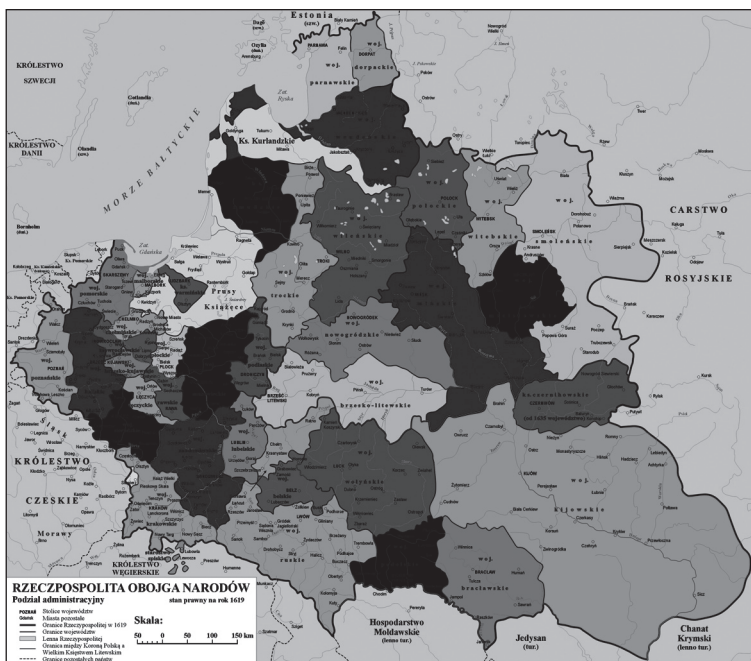
І це дивно. Адже за 70 років, що минули відтоді, про той день написано, здається, все можливе і всіма охочими. Але загальної картини десятки грубесних томів не прояснюють.

Це так тому, що їх автори — свідомо чи підсвідомо — уникають описувати явища такими, якими вони були. Натомість описують своє ставлення до цих явищ, що, погодьтеся, пасувало би доброму есеїсту, але ж ніяк не пасує доброму історикові. Або акцентують увагу — свою і читача — на найменших деталях тієї чи іншої події, «забуваючи» вписати їх у контекст **тої**, а не **цієї** епохи, в конкретні обставини **того** місця і **того** часу.

Окупація Речі Посполитої — найбільша геополітична катастрофа Нового часу

Беру на себе сміливість та відповідальність ствердити: події 30 червня 1941 р. нерозривно пов'язані з усією попередньою історією як українського народу взагалі, так і тієї його частини, яку сьогодні називають «галичанами» або «західняками».

Ключова точка в цій історії — найбільша геополітична катастрофа Нового часу — розділ Речі Посполитої Прус-

Річ Посполита. Адміністративний поділ. 1619 р.

ським королівством, Дунайською та Російською імперіями. Для тих, хто призабув, нагадаю: *Rzeczpospolita* — це буквальный переклад з латинської (основної європейської мови доби Середньовіччя) терміна *res-publica*. «Res-publica» українською означає не що інше, як «справа громади»/«спільна справа»/ «спільна річ». *Rzeczpospolita* — це федеративна держава у складі Королівства Польського (яку сучасники ще називали «Коронаю») та Великого князівства Литовського («Литви» або «Великого князівства»). Народилася вона 1569 р. і називалася «двоєдиною державою трьох народів» — польського, руського та литовського.

Окупації Речі Посполитої в долі руського (українського) народу

Поділи ті (всього їх було три — в 1772-му, 1793-му та в 1795 р.) підвели ризик під майже 500-річним періодом роз-

витку нашого народу в системі європейських духовних, інтелектуальних, правових, економічних, соціальних та побутових практик.

Беру на себе сміливість та відповідальність ствердити: XIX століття стало **для більшості** окупованих століттям утрачених можливостей. Майже півторасторічна окупація більшості території сучасної України Російською імперією — це перманентні та в цілому безуспішні спроби ліквідації тогочасного «руського» народу, який сьогодні ми називаємо «українцями», перетворення його на безсловесну тварину, позбавлену власної ідентичності, яка формувалася і сформувалася впродовж попередніх століть.

Завершилася ця окупація тільки тим, чим могла завершитися. В умовах Першої світової війни українське населення сучасної Центральної та Східної України зі зброєю в руках виступило як проти імперського режиму, так і проти всіх інших, хто намагався утвердити свою владу над цією територією.

Відтоді протягом всього XX ст., протягом майже ста років сільські та міські люмпени та їхні нащадки намагаються побудувати на цих теренах державу химерної «соціальної справедливості». Задля цього впень винищили елітні групи, ліквідували інститути приватної власності, незалежного суду, поняття про право та закон, замінивши їх на антилюдську за своєю природою «соціалістичну законність».

За це століття квітучі колись землі перетворили на територію, малопридатну для життя. Зруйнували дороги, отруїли ріки, занедбали села, закинули побудовані неймовірними зусиллями заводи, вирубали ліси, засмітили тисячі гектарів родючих колись земель, перетворивши їх на звалища смертельних радіоактивних, хімічних, побутових відходів.

Заразом загубили десятки мільйонів людей у безглузких війнах та злочинних голодоморах. Вичавили за межі країни мільйони трудових і не тільки емігрантів, які вже ніколи не повернуться до власних домівок.

Знищили церкви, безцінні пам'ятники архітектури, архіви та бібліотеки...

Відкинули елементарні поняття про мораль, про честь і гідність людини.

Саму назву держави перетворили на глум для тих, хто хоч якоюсь мірою цікавиться Україною та її невиліковними хворобами.

Ось лише деякі, узагальнені дані, оприлюднені протягом останніх років різноманітними міжнародними організаціями:

- Україна посідає перше місце в Європі за темпами вимирання населення, рівнем дитячого алкоголізму, розповсюдженню ВІЛ серед вагітних, за кількістю звернень до Європейського суду (в розрахунку на 10 тис. населення);
- 2 місце за кількістю курців у віці до 12 років та старших;
- 3 місце за кількістю автомобілів класу «люкс»;
- 4 місце серед країн з найгіршою економікою;
- 5 місце за кількістю емігрантів, кількістю спожитого алкоголю на душу населення;
- 10 місце за кількістю ув'язнених на 100 тис. населення;
- 11 місце за грамотністю населення;
- 44 місце (зі 138) в рейтингу гендерної нерівності;
- 57 місце (з 59) за рівнем конкурентоздатності;
- 71 місце (зі 144) за рейтингом процвітання;
- 73 місце (зі 144) за індексом глобальної конкурентоздатності;
- 74 місце за кількістю щасливих людей;
- 77 місце за рівнем добробуту громадян;
- 78 місце (з 80) в рейтингу кращих країн для народження дітей;
- 79 місце (зі 123) за індексом свободи;
- 126 місце (зі 179) у світовому рейтингу свободи преси;
- 131 місце в рейтингу свободи слова;
- 137 місце (зі 185) за умовами ведення бізнесу;
- 144 місце (зі 179) за індексом сприйняття корупції;
- 166 місце (зі 171) за індексом економічної свободи¹.

---

¹ Див. зокрема: http://news.eizvestia.com/news_politics/full/tri-goda-prezidentstva-yanukovicha-ukraina-v-mirovyh-rejtingahin-fografika

І так далі, і тому подібне.

Усі ці та інші історичного штибу досягнення — прямий результат майже столітнього панування людодів-комуністів та їх фізичних та духовних нащадків, які прийшли до влади у листопаді 1917 р. під співи «Інтернаціоналу» і утримали її після 24 серпня 1991 р. — тепер уже під патріотичні співи «Червоної калини» та інших шедеврів національної пісенної спадщини.

Зміст попередніх серій «Проекту „Україна”»

У попередніх розвідках серії «Проект „Україна”: Втрачена історія загубленої держави», «Проект „Україна”: Таємниця Михайла Грушевського», «Проект „Україна”: Спроба Павла Скоропадського», «Проект „Україна”: Крах Симона Петлюри» їх автор, спираючись на результати досліджень сучасних українських фахівців та їхніх колег-українознавців із-за кордону, показав, що головним наслідком авантюрної, популістської політики частини політиків умовних «підавстрійської» та «підросійської» України стала передача до складу Польщі територій сучасних західних областей України та окупація українських земель, розташованих на схід від Збруча, більшовицькою Росією.

На території більшої частини сучасної України був установлений терористичний, людодський режим у формі Української Радянської Соціалістичної Республіки. Прямий, безпосередній результат його панування — багатомільйонні безповоротні втрати місцевого населення — як внаслідок прямих репресій, так і штучно організованих голодоморів, найбільшим із яких був голодомор 1932—1933 рр. Тут, на території т. зв. «Великої України», протягом усіх десятиліть окупації сікли людей на капусту.

Мотив перший — замирення нелояльного населення в перспективі великої європейської війни. Війни, яка за планами її організатора та проектантів, мала утвердити комуністичне панування над всією Європою, а далі — над усім світом.

Мотив другий — використати для підготовки цієї війни всі наявні на території УРСР людські та матеріальні ресурси.

Натомість на території Східної Галичини, яка після 1920 р. стала частиною Польщі, Другої Речі Посполитої, було запроваджено формальний режим парламентської демократії. Українське населення Польщі в 1920—1939 рр., як вважають прихильники такої точки зору, піддавалося різного роду утискам, які мали наслідком масове несприйняття існуючого політичного режиму і навіть ворожість до нього. При цьому найбільш радикально налаштована частина української молоді, організаційно об'єднана у львівській клітині Організації українських націоналістів (офіційно вона називалася Крайова ексекютива ОУН), вдавалася до радикальних форм протесту — включно з організацією терористичних актів проти польських урядовців та тих українських діячів, які, на їхню думку, пішли на співробітництво з польською владою.

Історія ОУН — найбільш спотворена частина національної історії українців

Скажу відверто: історія України в її сучасному вигляді взагалі, історія ОУН зокрема — це суцільний фальсифікат. Порівняно з ним історії Гаррі Поттера — це реальна історія Британського королівства новітнього часу. Один з найбільш авторитетних у професійному середовищі дослідників історії українського націоналістичного руху 20—50-х рр. ХХ ст. Іван Патриляк констатує: «...діяльність Організації українських націоналістів (бандерівців) упродовж Другої світової війни належить до найбільш штучно спотворених, сфальсифікованих і заплутаних тем у нашій новітній історії»¹. Дозволю собі лише одне доповнення: неабиякий внесок у цю справу протягом десятиліть робили і провідні діячі так званої ОУН(б), і сам їхній лідер — Степан Андрійович Бандера.

Але повернімося до обставин часу та місця.

---

¹ Патриляк І. Військова діяльність ОУН(б) у 1940—1942 рр. — Київ, 2004. — С. 391.

Комуністична окупація України — найбільша антропологічна катастрофа тисячоліття

Загалом упродовж 1918—1948 рр., тобто життя лише одного покоління, на території сучасної України загинуло, як мінімум, 20 млн автохтонної людності. Це, відповідно, 70% до кількості населення в 1917 р. і майже 50% до рівня 1941 р. Це — найбільша антропологічна катастрофа в історії Європейського континенту за 1000 років.

Ці втрати, подобається це комусь, чи ні, є результатом як самовинищення українців у громадянських війнах, так і безпосередньою заслугою окупантів, насамперед більшовицьких. **20 млн загублених життів, незчисленна кількість життів покалічених — прямий результат панування комуністів**, які мають понести за це юридичну, політичну та історичну відповідальність. У повному обсязі. Раз і назавжди.

Не забуваймо і про інше. Характеризуючи настрої, розповсюджені напередодні Другої світової війни в українських середовищах по обидва боки Збруча, один з активних учасників політичних процесів 1920—1940-х років відверто вказав на головний мотив значної частини українців: *«Ледве чи хто коли в світі так прагнув війни, як українці в 1941 році. Здається — нема більшого лиха в світі, як війна, бо ж несе вона терпіння і смерть, руїну і спустошення. Ми ж бачили наслідки війни в Україні в роках 1914—1920. А проте, війни хотіли всі. Для українців під більшовицьким режимом це була єдина надія зажити вільним життям, для тих же, що поза кордонами СРСР, — єдиний шанс в історії бачити Україну вільною, суверенною державою. І коли ж та вижидана і сподівана війна прийшла, принесла не тільки знищення України і смерть мільйонам її дітей. Вона не тільки розвіяла лелеяні мрії про визволення з-під московського більшовизму, як один з прямих її наслідків прийшло розчарування в ті сили й методи, що мали зломити хребет більшовизмові та московському володінні в Україні. Ще і тепер ми може невповні здаємо собі справу з того, який перелом стався в душах українців після Другої світової війни і як він ви-*

значив шляхи дальших наших політично-визвольних змагань. Але тоді, тієї пам'ятної весни 1941 року ніхто того не сподівався і ніхто про те не думав»¹.

Про кого і про що ця книга

Отже, ця розвідка, як і всі попередні книги цієї серії, насамперед про людей. А саме про те, що думали, що робили напередодні весни та в перший місяць літа 1941 р. ті, які стали першими жертвами своїх власних «політично-визвольних змагань».

Ця розвідка і про наслідки цих «змагань». «Змагань», яких об'єктивно не можна було уникнути. «Змагань», в яких не було правил, назалежних суддів та глядачів. «Змагань», в яких були тільки учасники. Абсолютна більшість їх загинула. Ті, кому пощастило, поховані на чужій землі. Тільки на них — землях Австралії, Аргентини, Бразилії, Великої Британії, Італії, Канади, Німеччини, Франції, США вони, нарешті, змогли стати вільними, дістали можливості плекати, розвивати свою національну, конфесійну, культурну, мовну ідентичність. На рідній землі вони виявилися непотрібними, ба більше — ворожими елементами.

Такими залишаються і сьогодні.

Вичерпний діагноз причин того, що переживає сьогодні 47-мільйонний народ, якому не пощастило емігрувати до вільних країн, сформулював один з героїв пронизливого фільму Ігоря Кобріна «1941» фронтовик, професор Микола Нікулін: *«Ті, хто переміг, або полягли на полі бою, або спилися, пригнічені післявоєнними тяготами. Залишилися при владі та збереглися сили інші — ті, хто заганяв людей до таборів, ті, хто гнав у безглузді криваві атаки. На війні особливо чітко виявилася підлість більшовицького ладу. Як у мирний час страчували найчесніших, найінтелігентніших*

---

¹ Книш З. Б'є дванадцята (Спогади й матеріали до діяння ОУН напередодні німецько-московської війни 1941 р.). — Торонто, «Срібна сурма», 1961. — С. 3.

і найрозумніших людей, так і на фронті відбувалося те саме, тільки в більш відкритій і мерзенній формі. Гинули найчесніші, ті, які відчували свою відповідальність перед суспільством. Треба думати, ця селекція народу — бомба уповільненої дії. Вона вибухне через декілька поколінь — в ХХІ чи в ХХІІ столітті. Тоді відібрана і викохана більшовиками маса покидьків народить нове покоління собі подібних.

Немає де правди діти: сучасна Україна, її суспільство, політикум, медіа, навіть деякі церковні інституції просякнуті брехнею, невіглаством, неповагою до людської особистості, жадобу до грошей та прагненням до «покращення» життя за рахунок обкрадання всіх і вся — людей, відносин, природи, майбутнього і самої ідеї Бога. І заслуга в цьому — тієї самої генерації викоханих людодідами покидьків та їх нащадків.

Саме вони перемогли в історичній битві всіх своїх союзників, попутників та ворогів. Найзапеклішими, найрадикальнішими, найзатятішими серед останніх були і члени Організації українських націоналістів. Згідно з усталеним, розповсюдженим міфом, який набув характеру аксіоми, 30 червня 1941 р. її лідери, якщо зовсім точно — невеликого її уламку, який називають чи то ОУН «революційною», чи то просто «бандерівцями», проголосили у Львові «Акт відновлення Української Держави».

Мета моя дуже скромна: ввести до короткого, популярного тексту існуючі станом на початок 2013 року версії, концепції та теорії і сформулювати відповіді на прості, як божий день, запитання:

— Хто, що саме, за яких обставин проголосив у той день у Львові?

— Яким був справжній зміст папірця, який нібито з балкона другого поверху будинку «Просвіти», що на площі Ринок, зачитав нібито заступник голови нібито ОУН Ярослав Стецько?

— Хто був автором цього документа?

— Яким був рівень його легітимності?

— Чому документ сакрального буквально значення зачитував Ярослав Стецько, а не сам Степан Бандера — нібито провідник ОУН?

— Який вплив той Акт мав на українську громаду Східної Галичини?

— Які мав реальні політичні наслідки?

— Чи можливо було за існуючих на той день геополітичних і просто політичних обставин реалізувати положення того документа?

— Як вплинув на стан тогочасного національного політикуму взагалі, націоналістичного руху зокрема?

— Яким був — якщо був — реальний рівень співробітництва українських націоналістів з нацистами? В яких організаційних формах це співробітництво, за умови, якщо воно мало місце, відбувалося?

— Що таке ОУН станом на 30 червня 1941 р.? Скільки ОУН було станом на початок радянсько-німецької війни?

— У яких формах існував український націоналістичний рух станом на червень 1941 р.?

— Скільки людей об'єднував?

— Які наслідки — близькі та віддалені для всіх її ініціаторів, учасників, свідків та сучасників мала та акція?

— Чи коштує велична ідея проголошення Самостійної Соборної Незалежної Держави життя як мінімум одного покоління галицьких українців?

— Чи були українські націоналісти союзниками нацистського Рейху?

Тим, хто знає відповідь на ці питання, вже дякую за увагу. Читати далі цей текст сенсу немає. Тим більше, що кожний охочий дізнатися «правду» може відкрити відповідну сторінку будь-якої сучасної і не дуже української енциклопедії і відразу, підкреслюю — відразу цю саму «правду» дізнатися.

Автор, свідомий рівня своєї професійної підготовки, аж ніяк не ставить перед собою за мету віднайти «правду» і донести її людству взагалі, українському народові зокрема. Думається, що і перед людством у цілому, і перед різними групами українського етносу стоять незрівнянно важливіші та гостріші виклики і проблеми, ніж наміри групи молодих людей у першій половині ХХ ст. Наміри, яким ніколи не судилося втілитися в життя.

Поза тим розібратися в них, здається, все ж таки потрібно. Наприклад, для того, щоби зрозуміти.

Отже: «7. Просить, і дасться вам; шукайте, і знайдете; стукайте, і відчинять вам. 8. Кожний бо, хто просить, одержує; хто шукає, знаходить; хто стукає, тому відчиняють» (Мат., 7).

Стукаю з проханням: «Подай, Господи, розуму зрозуміти, а не судити».

І вас запрошую не судити.

Бо не судимі будемо...

Перші констатації

Читачу, напевно ви будете здивовані не менше, ніж здивувався я, коли з'ясував: національна історична наука за 72 роки не спромоглася встановити факти, які реально відбулися 30 червня 1941 р. у Львові та в наступні дні.

Дві фундаментальні українські енциклопедії, підготовлені та представлені широкій громадськості на третьому десятковій років існування незалежної України, подають два варіанти тої події. Ці варіанти не тільки не узгоджуються між собою, але один одному суперечать.

У першому томі «Енциклопедії Сучасної України», виданому 2001 р., зазначено:

— цей політичний (а не правовий! — Д. Я.) документ прийнятий «на зібранні близько сотні українських діячів», які

— «проголосили відновлення Укр. держави, що сформувалася після Акта Злуки УНР і ЗУНР 22 січня 1919 р.»,

— «Збори не визнали екзильний уряд УНР на чолі з А. Лівницьким, вважаючи, що Варшавським пактом 20 квітня 1920 р. він зрікся зх.-укр. Земель»,

— «було повідомлено, що С. Бандера призначив Я. Стецька першим головою уряду — Укр. держ. правління. На поч. липня чл. уряду отримали номінац. грамоти. Однак розпочати роботу не вдалося, бо нім. окупац. влада ліквідувала проголошену Укр. державу й заборонила діяльність Укр. держ. правління»,

— «чл. уряду потрапили до концтаборів»,

ЗМІСТ

Розділ I.

ВСТУП

Перші зауваження	5
Окупація Річі Посполитої — найбільша геополітична катастрофа Нового часу	5
Окупації Речі Посполитоїв долі руського (українського) народу	6
Зміст попередніх серій «Проекту „Україна”»	9
Історія ОУН — найбільш спотворена частина національної історії українців	10
Комуністична окупація України — найбільша антропологічна катастрофа тисячоліття	11
Про кого і про що ця книга	12
Перші констатації	15

Розділ II.

ІДЕОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТИЧНОГО РУХУ

Український націоналістичний рух — тренд свого часу.	17
<i>Росія</i>	17
<i>Польща</i>	18
<i>Німеччина</i>	19
<i>Австрія</i>	20
<i>Італія</i>	20
<i>Румунія</i>	21
<i>Королівство Югославія</i>	21
<i>Угорщина</i>	21
<i>Чехія</i>	22
<i>Словаччина</i>	22

<i>Інші європейські країни</i>	23
Версальські мирові угоди та їх впливи на європейську історію	23
Пандемія, «чорний четвер» і народження ОУН.	24
Європейські політичні тренди та український націоналістичний рух	25
«Хто винен?» і «як жити далі?»	26
Українська Самостійна Соборна Держава: візія ОУН	27
Українська Самостійна Соборна Держава: візія групи С. Бандери	31
Фракція Бандери — Адольфу Гітлеру: пропозиція, від якої неможливо не відмовитися	36
Як, ким, де і коли було підписано Брест-Литовську мирову угоду?	37
Висновки автора.	38
Хто такий Володимир Целевич?	39
Рустикальний характер українського націоналістичного руху	39
Зауваження автора.	40
Організація українських націоналістів — Українська греко-католицька церква	41
Митрополит Андрей Шептицький.	41
Шептицький та ОУН: погляд НКВС	42
Андрей Шептицький і гроші	43
А. Шептицький та радянська окупація	44
Повстанський центр ОУН	46
ОУН у реаліях радянської окупації	47
Висновок автора.	48
Українська Самостійна Соборна Держава: візія політичного керівництва Великогерманського рейху	49
Висновок автора.	50
Українська Самостійна Соборна Держава: візія політичного керівництва Великогерманського рейху (<i>продовження</i>)	50
Хто такий Е. Кох?	51

Українська Самостійна Соборна Держава: візія вермахту	52
Українська Самостійна Соборна Держава: візія НКВС	54

Розділ III.

ПРАКТИКА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТИЧНОГО РУХУ

ОУН: люди	59
Версії прихильників Бандери	59
Версії сучасних дослідників	60
Версії НКВС	61
Версії прихильників Бандери (<i>продовження</i>)	62
Версії сучасних дослідників (<i>продовження</i>)	63
Версія автора	64
ОУН: дії	65
Дії ОУН: наслідки	69
Варшавський процес	69
Львівський процес	70
Висновок автора	72
Що таке Львівська крайова езекутива?	72
Степан Бандера та його тюрми	73
Степан Бандера: загадки звільнення	75
Брестська тюрма. «Золотий вересень» 1939 року	79
Версія М. Посівнича	79
Версія С. Бандери	83
Версія М. Климишина	84
Висновки автора	86
ОУН та внутрішньоукраїнські контексти	87
Висновки автора	87
«Архів Сеніка»	88
Хто такий Омелян Сенік?	89
Що таке «Архів Сеніка»?	89
Хто такий генерал Рейхенау?	90
Хто такий Р. Дільс?	91
«Архів Сеніка» (<i>продовження</i>)	91

ОУН-польські спецслужби: візія НКВС	92
ОУН, абвер та гестапо	94
Що таке «Абвершталле-Берлін»?	96
Андрій Мельник — агент абвера?	97
Євген Коновалець — агент абвера?	98
Хто такий Ріко Ярий?	99
Ріко Ярий і спецслужби	101
Ріко Ярий — загадка ОУН?	104
Убивство Коновальця: cui prodest?	106
Коновалець і УВО	107
Коновалець і НКВС	108
Хто такий Роман Сушко?	109
Коновалець і НКВС (<i>продовження</i>)	109
Як Судоплатов «закріпив у вірі» українських націоналістів?	110
Хто, коли і навіщо «замовив» убивство Коновальця? ...	112
Чому Сталін був зацікавлений у вбивстві Коновальця? ...	115
Провідники крайових езекутив УВО та ОУН у 1922—1940 рр.	117

Розділ IV.

РОЗКОЛ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТИЧНОГО РУХУ

Як, де і коли виникла ОУН Степана Бандери?	119
«Канонічна» версія	119
Загадки виникнення ОУН(б)	119
«Батьки» ОУН(б)	121
Основні ухвали Краківського збору та військово-політичні реалії того дня	123
Розкол ОУН: версії учасників	124
Версія ОУН	124
Версія С. Бандери	126
Хто такий Я. Барановський?	127
Версія Зиновія Книша	131
Хто такий З. Книш?	131
Версія З. Книша (<i>продовження</i>)	132
Зауваження автора	135
Версія З. Книша (<i>продовження</i>)	136

Німецько-польська війна як передумова розколу ОУН....	137
Хто такий І. Габрусевич?	138
Німецько-польська війна як передумова розколу ОУН (<i>продовження</i>)	138
Де, як і коли народився «Революційний Провід» С. Бандери?	141
Хто такий Я. Гайвас?	142
Розкол: версія Я. Гайваса	142
Висновки автора	143
Розкол: версії сучасників. П. Балей	144
Хто такий П. Балей?	144
Версія П. Балаєя	145
Версії сучасників (<i>продовження</i>). О. Бойдуник	147
Хто такий О. Бойдуник?	147
Версія О. Бойдуника	147
Версії сучасників (<i>продовження</i>). В. Косик	149
Хто такий В. Косик?	149
Версія В. Косика	149
Версії сучасників (<i>продовження</i>). С. Мудрик-Мечник	152
Хто такий С. Мудрик-Мечник?	152
Версія С. Мудрика-Мечника	152
Версії сучасників (<i>продовження</i>). Г. Полікарпенко	153
Розкол: версії сучасників. НКВС	153
Розкол ОУН: версії сучасних дослідників	156
Версія В. В'ятровича	156
Версія Т. Гривула	157
Хто такий В. Тимчій?	157
Версія Т. Гривула (<i>продовження</i>)	158
Версія Г. Гордасевич	160
Версія І. Патриляка	160
Версія Ю. Шухевича	161
Розкол: перші наслідки	162

Розділ V.

ЛЬВІВ, 30 ЧЕРВНЯ 1941 р.: ВЕРСІЇ

Версії сучасників	165
Версія С. Бандери	165

Версія Я. Стецька	165
Акт відновлення Української державності (варіант 1)	166
Акт відновлення Української державності (варіант 2)	167
Зауваження автора	167
22—30 червня: версія Я. Стецька	168
30 червня, ранок: версія Я. Стецька	169
30 червня, зустріч з митрополитом Шептицьким: версія Я. Стецька	169
30 червня, зустріч із Р. Шухевичем: версія Я. Стецька	170
Зауваження автора	171
30 червня, день, Ратуша: версія Я. Стецька	171
30 червня, день. Збори у будинку «Просвіти»: перша версія Я. Стецька	171
30 червня, день. Збори у будинку «Просвіти»: друга версія Я. Стецька	172
А де був Степан Бандера?	172
Констатація автора	173
Обрання Державного правління: версія Я. Стецька	173
Арешт: версія Я. Стецька	174
Попередні підсумки	174
Версія В. Кука	175
Зауваження автора	176
Версія В. Кука (<i>продовження</i>)	176
Зауваження автора	176
Версія В. Кука (<i>продовження</i>)	177
Зауваження автора	178
Версія В. Кука (<i>продовження</i>)	179
Хто такий Ганс Кох?	180
Хто такий фон Айкєрн?	181
Версія В. Кука (<i>продовження</i>)	181
Версія М. Лебеда	182
Версія Р. Шухевича	182
Зауваження автора	183
Версія Б. Федорака	183

Зауваження автора	183
Що таке Український національний комітет?	184
Версія В. Лисого	184
Хто такий В. Лисий?	184
Версія В. Лисого (<i>продовження</i>)	186
Хто такий Ярослав Старух?	187
Версія В. Лисого (<i>продовження</i>)	187
Що таке «Український самостійник»?	189
Версія В. Лисого (<i>продовження</i>)	189
Хто такий Лев Ребет?	190
Версія В. Лисого (<i>продовження</i>)	191
Версія Л. Шанковського	191
Німецька версія	191
Версія МДБ УРСР	193
Версія аноніма	194
Інші іноземні оцінки	195
Версії дослідників. Версія Української держави	196
Версія В. В'ятровича	198
Версія Я. Дашкевича	200
Версія Р. Забілого	200
Версія В. Кучера	204
Версія І. Патріляка	205
Зауваження автора	206
Версія І. Патріляка (<i>продовження</i>)	206
Версія В. Сергійчука	207
Зауваження автора	208
Версія В. Сергійчука (<i>продовження</i>)	208

Розділ VI.

ЛЬВІВ, 30 ЧЕРВНЯ 1941 р.: ПОДІЇ

Що сталося того дня?	213
Висновок автора	214
Що сталося того дня? (<i>продовження</i>)	214
Який Акт було ухвалено 30 червня?	216
Який Акт і коли було проголошенопо львівському радіо?	218

Коли, де і ким було проголошено відновлення Української Держави?	218
Хто такий В. Горбовий?	219
Версія В. Горбового	219
Висновок автора	221
Версія В. Горбового (<i>продовження</i>)	221
22 червня 1941 р.: Декларація Українського національного комітету	222
Висновок автора	222

Розділ VII.

ХТО ТАКІ ЧЛЕНИ ДЕРЖАВНОГО/ КРАЙОВОГО ПРАВЛІННЯ?

Пояснення Володимира Лисого	224
Хто такі члени «Державного/Крайового правління»? Варіант 1	226

Розділ VIII.

НАСТУПНІ ДНІ

Ярослав Стецько.	237
Хто такі члени «Державного/Крайового Правління»? Варіант 2	238
Хто такі члени «Державного/Крайового Правління»? Варіант 3	239
Зауваження автора	242
Акт відновлення Української держави 30 червня 1941 р. = відновленню УНР доби М. Грушевського та Української Держави доби гетьмана Павла Скоропадського	243
Я. Стецько діє	243
Реакція на Акт 30 червня	247
Німці.	247
Слова.	247
Висновки автора	250
«Почесне ув'язнення» С. Бандери	251
Бандера і Заксенхаузен	251
Арешт Бандери. Версія НКВС	254

Висновок автора	254
Реакція ОУН	255
Реакція української громадськості	256
Реакція УГКЦ	257
Реакція Української православної церкви	258
Зауваження автора	258
Реакція Російської православної церкви та Всебілоруського православного собору	258
Реакція української громадськості (<i>продовження</i>)	261
30 червня: початок «гарячої» війни в середовищі українських націоналістів	261
Що таке Айнзацгрупа Ц (Einsatzgruppe C)?	262
Хто такий О. Раш?	262
30 червня: початок «гарячої» війни в середовищі українських націоналістів (<i>продовження</i>)	263

Розділ ІХ.

ПРИКІНЦЕВІ ЗАПИТАННЯ

Чи існувала в природі ОУН(б)?	265
Чому С. Бандера особисто не оголосив Акт відновлення Української держави?	268
Чи знає історія польського та українського народів про війну між ними?	269
Коли і чому український націоналістичний рух став масовим?	271
Чому вчить історія українського націоналістичного руху?	272